

ЦАРИБРОДЪ

МЪСТЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Единъ брой 10 стот.

Единъ брой 10 стот.

В. „Царибродъ“ влиза веднагь въ годината. — Цѣната на вѣстника е: за година 5 лева, за шестъ мѣсѣца 3 лева. — Писма, ръковъдия, статви и пари се испращат до Редакціата на вѣстника въ Царибродъ. — За обявления се плаща на првъ стр. 50 ст., на IV стр. 20 ст. на гармошка страница.

За причинитѣ и програмата.

Да почне съществутието си единъ вѣстникъ въ условия економически и политически, като тия, които прѣживаваме днес, едва ли е потребно да говори върху причинитѣ и последните съображения, които сѫ го прѣдизвали. Да си съврѣменикъ на едно време, въ кое то едва ли не липсва всѣка гаранція за личната и имуществената неприкосновеност, така тържествено гарантирани отъ нашите закони и Конституцията; да си зрител на редъ безуспешни политически и економически постежки и опитвания за излизане отъ това лошо положение; да си свидѣтель на нүпъ усилия и трудове на цѣлъ единъ народъ за прѣварване на ония нравственъ, политически и финансовъ кризисъ, които, всички раззорятъ, че ще го погуби; да си разумно същество и пълноправенъ гражданинъ, въ всички тия условия, едва ли е нужно да казвамъ, че си длъженъ да издадешъ гласът си, въ помощъ на този народъ и общество, въ кое то живѣши и си членъ, и кое то храни на гъбра си всички отъ царь до стражаръ. Толкоъзъ по-вече ако мислишъ, че съ това ще му принесешъ полза. А ние, безъ да прѣбъваме значението и силата си, безъ да се явяваме не-скромни, ако и прѣзъ колонитъ на единъ провинциаленъ вѣстникъ, прѣтдираме, че нѣма да говоримъ глупости.

Това що се отнася до общата политика на вѣстника. Слѣдъ като бѫдемъ, обаче, испльнили своята длъжностъ къмъ цѣлокупното отечество, като примѣръ граждани и добросъвестни вѣстници, излишно е да помѣняваме, че интересите на града и околните, ще ни бѫдатъ единствено прѣдъ очи.

Градътъ Царибродъ, името на когото си позволяваме да носимъ, съ своите граждани и селни отъ една страна, като е показалъ достаъично достоинства и добродѣтели, отъ друга — е вече достаъично испадналъ економически, за да застъпка всичкото вниманіе и на правителството и на българските граждани изобщо. Да показваме и пулпуляризирахме неговите нужди и по-

трѣбности, това ще бѫде нашата първа длъжностъ, слѣдъ она, която тону що по-сочихме. Тия нѣколько думи съчетахме за необходиимо да кажемъ, въпрѣки нашето най-голямо нежелание да си служимъ съ истърнани вече приими и фрази. И тѣ сѫ, безъ да си правимъ прѣдварителна реклама, които единствено ще ни ръжноватъ въ нашата журналистическа дѣятельностъ по-нататъкъ. Наистина, да забавляватъ хората съ не-испльними обѣщания и громки фрази е най-неприятната слабостъ на свѣтъ, въ която се струхуваме да не ни овинатъ, обаче, гия тържественни обѣщания ние съмѣмъ да дадемъ, просто, за това, защото тѣ съставляватъ най-елементарните длъжности на всѣни гражданинъ и членъ на цивилизирано общество.

И ние съмѣмъ да дадемъ клетва тукъ, че ще имъ служимъ честно и самоотвержено.

Това ще бѫде и нашата программа.

Пазете се.

Царибродски избиратели, 7-и Октомври е вече на прагътъ, когато ви ще бѫдете повикани да пускате избирателната си бюлетина за парламентъ представители, която ще располага съ склонътъ въ той въ камарата заедно съ другите представители що налага да се подчинаватъ на хиния. Това съмѣнъ българина не ще за дълго време да забрави, защото то естъ дълбоки сълзи, слади отъ соки и пречупени ребра по снагата му. Сломене си Дуранъ-Бузакъ, Шабла и пр.

Насъ миналото ни научи какъ бѫха сладки и обайки проповѣди на тяхъ, които ни казаха, че като дадатъ тѣ на властъ, що мѣдъ и масло да потече на всѣкадѣ изъ. България и по наша Царибродъ: Ти ни казаха, че Русия ще ни даде въ изобилie пари, на сромоси съ ще харжъ по чифътъ въдове, и че ни изблизи отъ чифутските банки, ще ни дарува съ свободно самоуправление на общините ни. Тѣзи сѫществи и сега още продължаватъ да лъжатъ съ различни залъгатъ, като на дълъ съврѣшно противното вършатъ.

Между васъ ходатъ и расколници, които за лжатъ и обѣщаватъ че щели да введатъ въ България извѣзки си реформи. Пазете се да се не заплатите въ тѣхните лжии, защото че почти година става какъ продължаватъ да пѣватъ тая своя пѣсъ, а въ програмата имъ нищо о-прѣдѣлено нѣма.

Пазете се и не се увличайте у всички тия апигатори, а се съберете и се сплотете въ едно, споразумѣхте се за лицето кое то ще кандидатирате, защото само ви отъ този край познавате нуждите си, а никой другъ пришелъ отъ вънъ. Споразумѣхте се да си изберете лица честно, не-опитните лаце отъ Царибродъ, когото да се не подиграе посъдъ съ васъ, какъ се подиграха на много мѣста съ вашите гражданска правдии. А такива лица имате.

Пазете се отъ всички външни агитатори като отъ български гърци и вълшки вълчи.

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ.

Македония и правителството. Бернор е, че едно отъ най-важните общини, които държа сегашните министри на хората, до като бъха още опозиция, обобщава има, че щомъ дадат на власть, ако не освободят то попе, зачелено ще подобрят положението на нашият брат въ Турко. Днес имае вече десетия месец отъ дохажданието на тая катедра на власть, и като всичко което едно време съ говорили и общували предъ хората да има е излязло изъ умът. Положението въ Македония остава, че съ видо не е подобрено и гарантрано, оставай като става отъ дено на денъ по-лошо и несносно, но тия сѫщти хора, които едно време бяха наричани възпитатели на правителства, за да гдъто се не застъпват предъ Султана да не арестува и измаччи Българите въ Турко, напавши всички, което може да направи само едно Азиатско правителство, за да направи живота несносен и на нашите частии на Македония — българи, случайно избогтали съ Турските тюри и затвори въ свободни Българи. Ти посъгнаха на най-върховните учръждения за македония — Върховния Македонски Комитет и членовете му като популъри разбояници по горите, пощът съ изловиха и извадиха, тъмници съзеха стръкови и дружества въ Княжеството, въ полза на които ръкъ настъпил излъхъ едно време, когато Рачо Петров изаде пролетовата си окръжка; тъмници съзеха свободни македонски гласи, а напоследък и интервали и около 160 души македонски Българи по-различни браци на Княжеството (чога „Вечерна Поща“) само, за да угоднат на Султана!

До като всичко това става въ България, Македония убежда се уредничава постоянно.

Това се вика безсръдна политика! — На Българският граждани, виждайки всичките тия работи, остана само да си потърсатъ съдъстията за спиралите им. Началото е вече ладено. Метникът, съществен глас на народъ, започна вече да си по България. Последната поща ни дава, че освърни станали до сега митници, напоследък съзеха такива на Шумет, Асеновград, София, Плевен и пр.

За засем. Оговарва търсения отъ наше правителство засем, най-послѣ излязда като че се сълчи вече. Слѣдъ толкова малък и тропаня по разни вапни въ странство, за измирание един засем било въ Русия, както години подредъ Цанковисти и Каравелисти общуваха, било въ Франция, дасенитъ министри най-послѣ додъх да цацува ржата пакъ на „омразната“ Ландербакъ, за да ги избави отъ опасна комическа положение, въ което съзидаха съ своите несъкончесма общини и лъжи. Условията на засем съ един отъ най-тъжки, на където България е склучвала засем до сега. Тъ съ много по-тежки дълъг и отъ ония, промо които Т. Тодоровъ въ 1899 г. сключилъ конвенция засем.

И действително тогава имахме 6 на сто лихва и $89\frac{1}{2}$ на сто емисия т. е. на всички $89\frac{1}{2}$ лева къто щехме да вземемъ отъ банките, задължихме се да имъ платимъ 100 лева като главница и 6 на сто лева годишно лихва до окончателното имъ исплатление, а сега, при същата лихва (6 на сто) имамъ $82\frac{1}{2}$ лева емисия, значи цели шест лева на сто по-съжло, и като гарантъ монопола на тютюна.

Връхното никогаш не е било по-жестокъ изобличител на никого, отколкото за хората отъ

управляващите днес дълъг фракции. То по едният неизвестен начинъ даде пословодателно едно по едно да ги опроверга по всички геометрически направления. И днесъ, слѣдъ позорното калигулиране на Цанковисти и Каравелисти предъ „пенсийните чифтути“ идъ изобличението на дѣла Цанкова, който на стари години бѣ тръгнал да лъже хората, че ще да уничтожи бандерола на тютюна и ще да остави всички свободно да го съпини отъ елпезета.

Въвсто вълчи това днес имае тъкмо противното: вместо унищожителното на бандерола — възваждане на монопола; вместо пушение отъ елпезета — събиране по улиците угари (спипливи, скобливи)!

Пожари. Поради силните вътрове тия дни съ станови изъ България и странство и колко търдъ голъмъ пожаръ. Въ Пловдивъ е изгоряло почти половината отъ градското тело „Джабъз тепе“. Въ Калатър (Румъния) е станало нужда да отиде на помощъ нашата пожарна команда отъ Вадинъ и частъ отъ квартарната войска т. и. около София вътълко запалени купи също също да подпалатъ цълото село Филиповци. А телеграфъ известява, че сръбски градъ Крушевъц е почти разрушенъ. Прачаната на пожара въ този посъдъдни градъ е била запалвана на единъ търговски магазинъ, къмъ който имало складирано барутъ и динамитъ.

— **Сръбско Българското братство.** На 24 този месец пръвът градъ ни, угрената пощенска трень пръвът за София по-вече отъ 70 души сръбски народни учители и учители, за да направятъ висшата си на своятъ колеги — напитъ основни учители въ Столицата. Да се говори върху голъмъ нравствено и въсъдително значение, където имъ тъ и могат да иматъ подобни истински сръбки и посъдъдни, още по-вече, дасе говори за това, когато тъ се пръвъ приема отъ най-надегнания класъ на обществото, отъ ония класъ въ ръците на когото е покъръно да висицата и създава нравствените понятия и характеръ на бъдещът поколение, една ли не е излишно. И действително, кой другъ, къмъ който имъ тежката задача да се бори противъ предрасудъдъ и слабиятъ страни на обществото?

И между Български и Сръбски народи има много предрасудъдъ и краини традиции, искранието на които еднакво да се желае отъ искренниятъ патриотъ, къмъ който единъ такъ и на другия народъ. И когато гледаме именно ония, които съ натоварени съ тоя благороденъ трудъ и въ двъти братски страни на братски сръбци и посъдъни, крайниятъ резултат отъ които винаги е единъ — изглеждане на нѣкакъ кръвя недоразвиленъ и взгледовъ, кие не можемъ да се раздаме. Его защо и настоящата приятелска сръдца на Българските и нашите учители отъ столицата, кие считаме като първи и най-сигурни за да създаватъ ржата на българското братство, толкова желателно и за двата народа; по-сигуренъ даже отъ всички изкуствени дипломатически съпътствия, защото още поминъл яловитъ резултат на известното „обратимование“ въ 1896 г. Ала за всичко това, стига само, тъ (учителятъ) единъ и искрено да създаватъ тая своя задача и роля.

Въ София гостите съ били посрещнати по еднът най-тържественъ начинъ не само отъ свидетъ колеги, а и отъ всичките столични граждани, отгдъто съвътъ двудневно прѣстояние, прѣзъ което време съ посъдъди най-хубавите места на столицата и, съ заминали за втората българска столица — Пловдивъ.

Същи (28-и) пощенскиятъ градъ ни склони гости.

— **Нѣмъ предъстоящи избори.** Подъ това заглавие Софийската вѣстникъ „Свѣтъ“ е напечаталъ на последния си брой една статия, която, понеже съ занимава съ работата на наши

градъ и обира внимание. Между другото авторъ на първо време е наимбръл за умѣсто да разправи какъ, за да си положи кандидатурата за народенъ представителъ на нашата околия въ предстоящите избори г. Дико Йовевъ, бил заставенъ отъ своятъ „политически приятели“, които неизвесто го белоколи съ своятъ молби и предложени. Като искамъ хора, които най-добре знаятъ положението и политическиятъ тежене на своято място, въ положени сме да увръжимъ почитаемата редакция на в. „Свѣтъ“, че всичко казало по токъ въпросъ отъ нея е дословно измислица, която самъ г. Йовевъ ще констатира, колко малко ще го ползува. „Политически приятели“ въ нашата околия, ако се явява отъ новото си политическо върху „реформаторството“, г. Йовевъ нѣма, и доволно наилъко е, тъкмо когато той има най-голъма нужда и интересъ да прие знамето си, да се прѣдада отъ собствените свои приятели. Такъ г. Йовевъ се бори подъ старото си политическо знаме — като Стамболнъ, и на всичка сълъдъ съ стара да мине тихо; за да не прѣдъзака подозрѣнія, а тъкмо въ този прѣвъ редакцията на в. „Свѣтъ“ е почувствувала излишна смѣръ и огива да му разкрия картата!.....

Въ сѫщия вѣстникъ, малко надъ статията за които говорихъ по горе, има друга една, посвѣтена на дохажданието на г. Радо Петровъ въ града ни, въ която се каза че при отпътуването му за с. Славинъ „многобройна кавалъкада“ отъ граждани го съпровожда. Като зрятели на това скромно шествие, честь имъ да увръжимъ г. Минчесъ, че то се състѣше само съ г. Серафимъ (въ срѣда), г. Р. Петровъ (отъ едната) и г. Д. Йовевъ (отъ другата сграда), но този по наша разбираше още не зачакъ „многобройна кавалъкада отъ граждани“. Ако съвѣднътията на в. „Свѣтъ“ съ други, ние молимъ да ни посочите на имена.

— **Кандидатъ за предъстоящия законодателни избори въ нашата околия отъ дено на денъ.** — Придъватъ. Луховито единъ наши съграждани се изразяваше: този кандидатъ прилича на циганитъ, когато когато е време за работа по цълъ месецъ се не вижда, а щомъ се заприбира храната — прилича като гарни око харманъ.

— **Разбойничество.** Това една опасната и срамна болѣсть на едно привъзовано общество, отъ която, за съжаление, и ние не можахме да се увадимъ. И началото е, че отъ нѣколко години насамъ запинатъ, като нѣма проза почни да ни напиратъ безъ тѣло да можемъ да съмъ се противопоставимъ. „Економическа криза“, „финансова криза“, „политическа криза“, „правителствена криза“, въ напослѣдъкъ и разбойничество! Това е въ финалъ (кончната) на разлаганата со трупъ.

Нашите улици починаха да се пълнятъ съ гладни хора, доколко ни почеха да запустяватъ; търговища да пропадатъ, търговията да си съпира; патици си се кърствосватъ съ банди отъ разбойници и вагабонти — това общественъ, държавенъ, културенъ животъ ли е? Ние имаме ли министри които да се граждатъ за всичко това?

И гдѣ се криятъ прачизните на искънчните обществени глагрени? — Въ политическата и общественъ разръзнатъ, който се възведе до система на управление отъ 1894 г. насамъ. Отъ тая дата насамъ ние прѣкарамъ политически режими, единствената задача на които бѣ коренно дескриптивиране на цѣлите държавски строй, на всичките негови органи и фактори. Това доведе до подбирането финансово-дългосъщностъ и кредитъ на страната, съдържъ които неминуемо слѣдватъ гладът и извергата; това доведе до нравствената развали на слабиятъ моралъ на трупа на общество, които починаха, да не

зачитати ни власти, ни закони, а като вънешъ на всичко това, додъха двусмисленост и неопределени акции (действия, постъпки) на правителството.

А кой може да ни избави от това? — Само едно правителство силно и строго. И, може би, сега, по-вече от всички други пъти, се чувствува всичката прѣтънност на онова грознозлодъйство, което сломи срѣдъ улициата една от най-желаните натури на България, защото само сега може да се прецѣни неуцѣплитата услуга, която може да привнесе една такава натура при един усложен връбмена.

Сегашното наше правителство, пък, носи всичката отговорност за развитието на последната от нашите обществени тангрии — разбойничеството, защото то още първото си дохаждане на власть, преди да се загрижи за каквото и да било друго, захваща да промислюва по какъв начин да измъчи строгите наказания, прѣвъденни от закона, за разбийниците, а като че ли за да направи тия послѣдните (разбойническите) окончателно неуязвани и очищени, — затлущава нѣкакън економически наеми почти на половина полицейския и административен персонал. И днес същът не е чудно, че всѣстият ежедневно се изпълнява съсъдения за извършени разбойничества и обирни, безъ да могатъ да се захващат разбийниците.

— Най е бѣль разсипаний? Въ в. „Првпорецъ“ бр. 42 от 26 того четемъ: „Когато покойният Столиловъ на 18 Май 1894 год. по управлението, наследи наличностъ въ държавните каси 14,673,000 лева и оставилъ на хранение подъ лихва въ Ландербанкъ 17,928,500 лева или всичко завари въ държавното скързование суха пара 32,601,500 лева, като при това иначе на расположение оставатъ отъ съществуващъ въ 1892 г. заемъ на сума 61,632,500 лева ефективъ (или всичко 94,234,000 — б. р.). Когато пъкъ наредилът изпразниха министерските кресла на 19 Июнъ 1899 год. тѣ оставаха една наличностъ едва отъ 4,292,000 а на срѣчу тяхъ една задълженостъ отъ 67,978,000 лева, до като пъкъ тѣ завариха една такава само отъ 9,766,000. Причината на това задължение на Държавата се дължи на бюджетните дефицити възвълзащи до 28 1/2 милиона лева, на паралелните и вертикални линии съ всичките имъ прахосинчески акционери на изчезъ отъ 50 млн. лева. И тѣзи хора, които успѣха да товарятъ държавата съ линии дългове на по-вече отъ 50 млн. лева, иматъ наличностъ още да приказватъ за поправление на държавни финанси и да търсятъ подъ толъ тези.“

Ние съмѣжимъ тия редове на г. министъ на финансите (П. Каравеловъ), като най-голямо изобличение на всички, които до сега тръбеха за тяхъко „разсипничество“ на Стамболовия режимъ. Този е отлична исповѣдь отъ страна на г. Каравеловъ, който най-много викаше противъ Стамболовия режимъ.

МЪСТИНИ НОВИНИ.

— Положиът кандидатурата си. Завчера, наши добри съгражданинъ г. М. Каракълевъ, споредъ установените формалности отъ закона, си положи кандидатурата за народенъ представителъ въ предстоищите допълнителни законодателни избори въ нашата околия. Г-нъ Каракълевъ съ своя благъ и кротътъ характеръ, съ своето добро минало, като политически дѣцъ и общественъ служител, спрavedливо е спечелилъ симпатитъ на всичките граждани и селяни въ околията ни, така че едва ли е нужно да вземемъ сега да го прѣноръжваме: той самъ се е достатъчно вече прѣноръжалъ съ своите добри дѣла и постъпки.

Г-нъ Каракълевъ до сега нееднократно е получавалъ довършено на избирателите отъ Царбродската околия и ние се надяваме, че тѣ въ томъ путь ще му го дадатъ, като спуснатъ всички гласът си за него.

— Отказала въ полза на г. Каракълевъ. Изѣтната столична адвокатъ и членъ отъ централното бюро на Народната Либерална Партия г-нъ Д-ръ Т. Гамевъ, който бѣше обявенъ за кандидатъ на тази партия въ нашата околия, се отказа отъ кандидатурата си въ полза на г. М. Каракълевъ.

— Политическо Събрание. Мѣстното общинско и Градско бюро на Народната Либерална Партия въ града ни са распратили покана до всичките свои приятели и партгазани въ околията и града, съ които като имъ съобщаватъ, че утре (30 този мѣсецъ) въ частъ 2 слѣдъ обѣдъ въ Царбродъ, ще стане общо събрание на партията за пропъгласяване определения отъ Централното бюро кандидатъ за народенъ представителъ въ предстоищите допълнителни законодателни избори въ околията ни, каватъ всички онни отъ тяхъ, които иматъ възможностъ да почетатъ съ присъствието си това събрание да дадатъ и взематъ участие въ разискванията му.

Както се научаваме на това събрание щѣлъ да пристъпвамъ и членът на Централното бюро г. Тодоръ Гатевъ.

— Единъ въпросъ, който частно интересува най-вече Царбродската околия, е въпросъ за точното опредѣление българско-сръбската граница. Стая мисия (българско-сръбска) военна комисия, която сега дѣятелно продължава работата си. Сигуратъ за длъжностъ да обѣрнемъ внимание на тая комисия, че неправилностъ по границата ще до толкова чувствителни, што нѣкакъ сълъ, които се считатъ за български сѫ биле раздѣлени на половина и половината отъ сама границата се е принуждавала често да прѣминува отъ югъ и да напушта южната си и сгущаващото си. Надѣвамъ се че югъръсната комисия ще изучи този въпросъ и ще способствува за прѣвъртането на тая аномалия, която толкова вредно се е отразила на нѣкоги погранични села въ околията ни.

— Кандидатът на Прогресивно-Либералната партия (демокристите) въ нашата околия за предстоищите избори е мѣстниятъ търновецъ г. Соколъ Д. Невлиски. Тънъ Невлиски, ако и още новъ въ политическите борби, като честенъ гражданинъ, познатъ на цѣлата околия, заслужава всичките симпатии и ние се надяваме че ѝ ще даде политически съмнѣнияни ще да употреби всичките си старания, за да му даде довѣрите на Царбродските избиратели.

Ние, които въ случаи, по принципъ държимъ за истинитъ кандидатури, отъ своя страна желаемъ пълни усъхъ на г. Невлиски.

— И демократическата партия ще има свой кандидатъ за народенъ представителъ въ предстоищия изборъ въ нашата околия. За тъканъ въ посочените съгражданини ни г. Дончо Иловъ. За г. Иловъ, който човѣкъ безъ злоба и въвънъ прямодушенъ, колкото и да не искаемъ да прокомюваме, не можемъ да прѣдъвземемъ успехъ. Демократическата партия въ нашата околия е още доста слаба, за да може самостоятелно да издържи борбата съ останалите партии, обаче, нами съ приятно да констатирамъ, че съ тая своя акция тя стъпва на своя нога и вече поставя началото на бъдещето свое формиране.

— Когато е дума за кандидатура, за да съвръшимъ трѣбва да спомѣнемъ и за кандидатура на народната партия. Тази партия е постанила за свой кандидатъ г. Т. Теодоровъ. Г-нъ Теодоровъ като политическо лице е вече достатъчно известенъ, не само между насъ, но и по цѣла България — въ неговото министерствуване г. Ем. Начевъ ще околийски начальникъ и

г. г. царбродските избиратели много добъръ помнятъ неговия режимъ, за да въна нужда пътъ да имъ го напомнимъ. Като човѣкъ, обаче, той е неизвестенъ и намъ и за околията и сто заподозрятъ да говорятъ за него — може би той да е ангелъ, но въ всѣки случай ангелъ, който живѣ твърдъ далечъ отъ насъ, за да можемъ да му разберемъ отъ добрията.

— Дължимъ да съобщимъ и за кандидатирането на г. Дико Новевъ. Върху свого кандидатиране той каза въ в. „Свѣтъ“, че изкаръ и да е дошелъ първоначално съ намѣрене да моля стамболовистъ да го избератъ, въ по-послѣдствие, обаче, напримъръ толкова своя приятели (реформатори) въ Царбродско, що сега ще се избра на пътъ на Стамболовистъ и партията имъ.

— На приятелите и партгазантъ на Народната Либерална партия въ Царбродско остава последната дума по този въпросъ, защото върхътъ тая декларация на г. Иловъ, ние знаемъ, че той пакъ стъ тѣ работы и мисли да се избрани, и макаръ че нѣкакъ отъ тяхъ (отъ Стамболовистъ) да съ се обявятъ за неговата кандидатура, тѣ съ му заявили че ще го поддръжатъ не като реформатори, а като Стамболовисти. Дали въ 24 часа г. Иловъ е въ състояние да направи това чудо, що хора, които отъ 15 години се борятъ Стамболовисти и съ се борили и страдали за тая партия, да ги прѣбърне на реформатори, що видимъ!

— Опложенъ изборъ. Д-рътъ 23 Септември т. г. бѣши опредѣленъ за привеждане на общински изборъ въ Букоревската община, въ които днес изборъ поставенъ съставъ, да поеме управлението на общинската ръба отъ тричленна комисия, която сега ги управлява. Да побързатъ съ по-скорошното произвеждане на този изборъ окр. управителъ имаше всичките причини, защото работятъ на една цѣла община се оставаха на произвола на една тричленна комисия, които не отговаря нико на едно отъ условията на закона, понеже всичките ѝ членове сѫ безимотни, хора безъ замъжие и пр. и съ всѣка своя постъшка съ въ състояние окончателно да опростятъ интересите на общината, безъ да имъ съ по-послѣ да обезщетятъ хората за нанесените имъ вреди. Фактътъ става още поизумителенъ, когато се съобрази, че за да се назначатъ тая тричленна комисия, трбъзатъ да се бламира единъ родово изборъ и утвърдятъ общински съставъ състоящъ се отъ най-видните и честни селени въ общината, въпреки общата престиг и негодуване на селените.

— Нѣ малко е било види со всичко това, та въ било потребно да стане още единъ произволъ, който да тури вънешъ на всичките направени до сега.

Тъкмо въ деня на избора, когато всичките съдии се били събрали, за да упражнятъ своята избирателни права, и съдъ всичките приготовления на съперничаващи страни, излизатъ съдатели на Сюрото и възлъ да открие избора, обявяватъ, че отъ отпада.

Да се откаже изборъ по единъ толковъ оригиналъ начинъ въ комедия, фарсъ, какъто никога до сега не е виденъ! Това е просто чаркализъ. Нашите избиратели законы има съ опредѣлънъ случаѣтъ, когато могатъ да бѫдатъ отложени извѣстни избори въ този съ които по срѣдата имъ насилия, буйство или избомъ и тѣ поизврдълени причини, които да въздържатъ отъ на произвеждането му, на такъ, просто съ единъ министерски прѣказъ, този никога не може да бѫде, безъ да се не потъцатъ дѣлопроводящъ въ страната законъ.

Относително до скритите мотиви, които сѫ продуктували този flagrantно прѣтъжение, всѣобщото увѣждане въ околията е, че съ него се е прѣсъдвали цѣлата да се отложи въ расхи-

ложението на това окаймлено „Регентство“ общинската власт до произвеждане на законодателните допълнителни избори във околията им (7 Октомври), защото шансът, при един изборът, тая власт да има се изпълзне изъ ръцете, бил твърд голям.

— Пишатъ ни отъ с. Борово: „Прѣдъ нѣколко дена избраханти общински събрани съ отъ нашата община се бѣха събрали, за да опредѣлать лицето, кое то ще остане за бѫдеще кметъ на общинското управление. Не е интересенъ толкова фактъ на избора, колкото подземните интриги, които се разиграха между двѣтъ съюзени фракции — Царковисти и Народници. Царковистите, като властващи, прѣтъвадаха за прѣвантъвъ въ тая работа и съразедливо искаха да се избере нѣкой отъ тѣхните приятели за кметъ. Казваме съразедливо, едно защото тѣ бѣха, конто въ селските избори изнесоха на избраните си кандидати на народнишката партия, защото народници въ нашата община има твърдъ малко, и друго, защото токова бѣше тѣхното искане прието отъ съюзините имъ още въ началото на изборътъ имъ — когато бѣше выбрана за блъгаризация на бившия (стамболовски) селско общински съставъ. При всичката тая „ѣбра и клетка“, когато си бѣха дали съюзините, които въ изборътъ се намираха прѣдъ своята „опасни“ противници — стамболовисти, народници обаче, пакъ неможаха да се откажатъ отъ своя единственъ занять — лѣжата, и при произвеждане на избора за кметъ, по единъ най-нечестественъ начинъ изиграха своята съюзница — царковисти.

И такъ, наиковинтъ посредствомъ властта, употребиха всичките си усилия въ влияние, за да блъгарятъ стария общински съставъ, царковистите посредствомъ свояти приятели изнесоха на пътните си кандидати на народнишката партия, а народниятъ само съ едно срѣдство — шарлатанствата и интригите възеха въ ражетъ си общината и удариха кракъ на съюзините си!

И днесъ за Боровски селско общински кметъ се мѣдре единъ отъ най-прѣстъните типове на околната — убийцата на Радоица Ивановъ, оправданъ отъ Еман. Начевъ посредствомъ лѣжливи свидѣтели и доказателства!

Або, г-н редакторе, въ истината това кое то пишатъ вѣстникъ, че поваляшо съживѣнъ нѣкаква „нова ера“, то дѣйствително, всичките тая работи съдѣржатъ въ себѣ съ толкова нова, ако и прѣстън, елементи, што съ право могатъ да качатъ флаговете на едно „демократическо“ и „просрѣсиво“ правителство“.

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЕ.

Настоящия брой, както и слѣдующите четири (включително до 5-и брой) испращамъ на всички свои познати и приятели или на такива, прѣпоръчани отъ нѣкои приятели, и ги молимъ, ако по тия или ония свои съображенія не могатъ да ни станатъ редовни абонати, да бѫдатъ така добри и своеуврѣмено да ни посрѣнатъ всичките получени брошури. За това се не изиска никакъвъ особенъ трудъ, освѣтъ написваніето върху вѣстника „отказвамъ получаването му“.

Редакцията ни е взела за правило никого да не принуждава на-

сила да чете, а администрацията ни — никому да не дава четиво безъ пари.

ИСПЪЛНИТЕЛНАТА КОНТОРА

ПРОШЕНОПИСАЛИЩЕ НА Н. В. РУМЪНОВЪ И М. КАРАЛЬЕВЪ ВЪ ПАРИБРОДЪ

приема всѣкакъвъ видъ посрѣдничество и прѣставителство прѣдъ всичките власти и власти въ околната и града.

Писменните работи и заявления се правятъ бързо и чисто.

На бѫднатъ бесплатно.

Българско Акционерно Керамическо Дружество „ИЗИДА“ въ София

Прѣоръчва произведеніята отъ фабриките при гара Новоселици (Софийско), като: глинекаменни тръби за канализации и водопроводи, глиняни отъ вътрѣ и отъ вънъ специални артикули по канализациата огнеупорни тухли, клинери, специални тухли, отъ всѣкаква форма за канали, куними, сводове и пр. Фаянсови печки колозирани и бѣли, шеминета. Каменниови площи отъ тротоари, коридори и кухни.

Каталози на български и французски на разположение.

ВАЖНО.

КАНТОРАТА ЗА РАЗНИ ЦѢННИ ИНДИКАЦИИ

М. СТЕФАНОВИЧЪ

София, ул. „Леге“ № 24.

Извѣстявамъ, че купува распространени лозове отъ бившата банкерска кантора „Меркурий“ (Mercur).

Възползвайте се отъ случая.

ГОСПОДИ И ГОСПОДИНИ!

Купувайте отъ Мѣщанинъ Оанувъ съ линия и отъ Кремъ Милко — приготовенъ отъ Христо Сировъ въ Пловдивъ.

Единственъ сарунъ за умиване и изблъзване на лицето и раки, уничтожава и пърхута; награденъ съ бронзовъ медалъ отъ всесмірното изложение въ Paris на 1900 г. Награденъ съ 3 златни медала, също и съ два бронзови медала отъ Чикаго и Айверсъ и съ двѣ почетни дипломи 1898 и 1899 г.

Съ Почитание: Хр. Сировъ.

Първа Медико-Хирургическа Клиника.

Това е частното лѣчебно заведение на Д-ръ Балсамовъ. Клиниката се намира на ул. „Графъ Игнатиевъ“ № 3; зданието е едно отъ най-рѣдките въ столицата; ново, солидно, чисто, вентилирано, отоплено, осветлено съ електричество и канализирано. Като се прибави къмъ това и богатия хирургически арсеналъ, чистото облѣло, удобната мобилировка, модерната кухня и пр., може да се каже, че клиниката на Д-ръ Балсамовъ е поставена на равно съ съществуващите и въ странство подобни заведения.

Болницът се лѣкуватъ отъ атапираните къмъ заведението известни специалисти-лѣкаря. Нѣма съмнѣніе, че при такива условия болницът ще наѣрга въ клиниката гаранція за излѣчването имъ. Страдащи отъ инфекционни и неизлѣчими болести не се приематъ.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

„Български Ловецъ“

Илюстровано списание за ловъ, риболовство, наука и стопанство.

Прѣпоръчано:

Отъ Министерството на Народното просвещение съ окръжно № 6122 отъ 23. мартъ 1900 г. за благотворителността на ловческите дружества и общинските управлени.

Огън на 1 януари 1902 г. „БЪЛГАРСКИ ЛОВЕЦЪ“ за четвъртата годишнина, като излази редовно всяка въ неделя.

Годишна абонаментъ три лева въ България и четири лева въ странство, всичко — прѣплатено.

Абонирането става направо въ администрацията на София и въ всички т. пощенски станици въ Княжеството.

ДЕСЕТО ЧУДО!

Управлението на Пивоварната Фабрика на Младенъ С. Тодоровъ извѣстява на всички интересуващи се слѣдующо:

1. Че отъ днесъ за напрѣдъ въ клоизъ на същата фабрика, намѣрено се на булевардъ „Мария Луиза“ голѣмата чаша бира ще се продава по 15 стотинки. Въ този клонъ, управляемъ отъ г-н Гелевъ, се нарича всѣкога най-прѣсни, вкусни, студени и топли закуски при една чаша и пързава прислуга.

2. Прѣзъ всѣки празникъ ще се торчи както въ самата фабрика, а така също и въ казания блоъръ, отглеждало пиво „САЛВАТОРЪ“.

3. Който исле въ продължение на 4 часа при фабриката повече отъ 12 чаши голѣми биръ, ще плати само два надѣсетъхъ, а другите ще му бѫдатъ бесплатно.

София, 21-и Августъ 1901 г.

Отъ управителите на градината при фабриката и клона.

Печатница на Т. Пѣевъ — София